Ластівка

Ти знов защебетала
У мене під вікном,
Із вирію вернувшись,
Клопочешся з гніздом.
А там же вічне літо
Цвіте як божий рай, —
Чого ж вернулась знову
Ти в мій журливий край?
— Хоч літо там і сяє,
Любіше тут мені:
Така квітчасто-пишна
Вкраїна по весні.
Така квітчасто-люба,
Що й в тім краю-раю
Все бачу я хатинку,
Де се гніздечко в'ю.